

Jouluhuuto 2018

JOULUHUUTO 2018

SISÄLTÖ

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Loimun palsta
- 8 MPTK:n syysekskursio 2018
- 10 Laulukierrokset 2018
- 14 Toimituksen suuri torttuseikkailu
- 16 Projekti Lekhani
- 17 Ilta, jona taimista kasvoi forsteja
- 18 Proosahuuto
- 20 Runo kuuselle (*Picea abies*)
- 21 Forstin seuranhakupalsta
- 21 Puuhanurkka
- 22 Jahtivoudin palsta
- 24 Tiedottaja tiedottaa

Kurssihallituksen K111 esittelyn löydät painetusta lehdestä.

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Tarja Anttila
MUU TOIMITUSKUNTA Olivia Kuuri-Riutta, Meri Tuomainen, Maria Selin, Saija Papunen, Elli-Noora Kamppuri, Sini Salko, Laura Blomberg, Esko Karvinen, Pirkka Peltonen, Otto Liutu
TAITTO Veera Kuronen ja Johanna Tuviala
KANSI ?
KESKIAUKEAMA Pojat ja Defender
Kuva: Tarja Anttila

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAikka Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Samalla tavalla kuin hirvijahdin ajoketjussa on aina välillä hyvä pysähtyä paikalleen ja ottaa oikea suunta kompassista, on hyvä idea pysähtyä hetkeksi ja miettiä uudelleen, mihin sitä oikein on matkalla. Vuodenvaihde on mainio ajankohta tälle. Silloin se kuuluu luontevasti kuvioihin: kaikki alkaa taas puhtaalta pöydältä. Jos nimittäin ei koskaan pysähdy arvioimaan tilannetta, voikin olla hyvää vauhtia matkalla kohti vasemmalla hämmöttävää ylitieheää kyrvikköä. Ellei se sitten kuulu reitillesi. Siinä tapauksessa, onnea matkaan.

Harvoin suunnitelmat ovat kuitenkaan sujuneet aivan suunnitellun reitin mukaisesti, mutta jo ehjänä maaliin pääseminen on olalle taputuksen arvoinen suoritus. Sehän on melkein oletusarvo, että vähän eksyy jonnekin reitiltä ja jää hetkeksi pyörimään ympyrää. Vieressä kulkevat kaverit tuuppivat toivon mukaan oikeaan suuntaan ja auttavat pysymään reitillä.

Vuodenvaihteessa tapahtuu muutoksia myös ainejärjestöissä ja kerhoissa: hallitukset vaihtuvat ja uudet päät ja tuoret ajatukset pääsevät kehittämään toimintaa. Asetetaan uusia tavoitteita ja arvioidaan edellisen vuoden menestystä. Toiminnan jatkuvuuden kannalta hallitusten ja toimihenkilöiden vaihtuminen on tärkeää, ja näin saadaan uutta virkistävää energiaa mukaan tekemiseen.

Forstihuuto jatkaa tulevalle vuodelle mahdavamassa porukassa – suuri kiitos tämänkin lehden valmistumisesta ja ulostulosta kuuluu toimituskunnalle. Oma päätoimittajakauteni päättyy tähän lehteen, ja vuodenvaihteessa aloittaa uusi päätoimittaja. Mukana on nyt

paljon porukkaa, ja syksyn aikanakin on tullut mukaan paljon uusia. Uskon siis, että ensi vuodelle on odotettavissa monta loistavaa lehteä täynnä metsäläisjuttuja. Muistakaa myös ehdottaa lehteen jutunaiheita, ja antaa palautetta siitä, millaista sisältöä lehdestä haluaisi jatkossa lukea.

Hyvää uutta vuotta täynnä uusia mahdollisuuksia!

Tarja

Rakas MYO,

Meillä on ollut aikamoinen vuosi. Pian se on tulossa päätökseen, ja siksi haluaisin vielä muistella yhteistä taivaltamme.

Alussa kaikki oli uutta ja ihmeellistä. Otit nuoren fuksityön vastaan avosylin, tuntuivat turvalliselta suuressa ainejärjestökentässä. Toit elämäni toivottua sisältöä, vaikka välillä jouduinkin sinun takiasi luuttuamaan C-Grundin lattiaa. Tutustutit minut moniin upeisiin ihmisiin, sain kauttasi ihania ystäviä. Näytit uskomattomia paikkoja, joihin en olisi koskaan löytänyt ilman sinua, tarjosit joka päivä kahvit ja veit hienoihin juhliin. Elämä kanssasi oli seikkailuntäyteistä kaikine hirvijahteineen ja matkoineen. Minä olin nuori ja kokematon, sinä kaiken nähnyt ja kaikesta selviytynyt.

Tänä vuonna olin valmis viemään suhteemme uudelle tasolle. Tiesin, että tulisin saamaan sinulta paljon, mutta vaadit myös entistä enemmän panostusta. Tapailimme lähes päivittäin. Halusin tehdä kanssasi kaikkea mahdollista, näyttää mihin kaikkeen me pystyisimme. Ja me teimme yhdessä uskomattomia muistoja, jotka eivät milloinkaan katoa. En tule koskaan unohtamaan yhteisiä öitämme: en niitä, jotka vietimme juhlien, enkä niitä, jotka valvoimme stressaantuneina.

Opin sinulta valtavasti kaikkea uutta. Kaikki hetkemme eivät olleet helppoja. Joskus murehdin, että joku toinen olisi sinulle parempi kuin minä. Toisinaan tuntui, tämä vie kaiken aikani. Ja miten paljon jännitin, kun edustin sinua jossain, missä piti osata käyttäytyä hienosti. Mutta sitten toisaalta, varsinkin nuo hetket opettivat minulle niin paljon. Ja onneksi olen nopea oppimaan.

Suhteemme on ollut intohimoinen ja antoisa. Siitä huolimatta asia on niin, että kaikki loppuu aikanaan. Me haluamme eri asioita. Minä haluan valmistua kandidiksi, matkustaa ja antaa elämän viedä eteenpäin. Sinä taas vaalit yhä perinteitäsi, tapaat uusia fukseja, hengaat ikuisesti kertsillä. Ymmärrät varmaan, että emme voi jatkaa näin. Haluan pitää sinut osana elämäni, mutta ansaitset lähellesi jonkun, joka voi antaa sinulle kaikkensa. On siis aika hiljaa kiittää.

Haikein
terveisin,

Olivia

MITÄ KAIKKEA SE LOIMU SITTEN JÄRJESTÄÄ?

Loimu näkyy Viikin kampuksella kaikista eniten Loimun Opiskelijat – Viikki-yhdistyksen toimintana. Tuttavallisemmin LoVi on järjestänyt kuluvana vuonna saunaillan, urailtoja, koulutuksia, yleisiä kokouksia ja kertsikahveja. Lisäksi LoVi on ollut mukana ViikkiAreenassa, orientoivalla viikolla, ainejärjestöjen excuilla, fuksiaisissa, Viikki GP:ssä, Luonnontieteilijöiden jouluristeilyllä ja vaikka missä muussa.

Vuoden Loimu-tapahtumat huipentuivat 28.–29.11. järjestetyllä Luonnontieteilijöiden jouluristeilyllä, jonka pääyhteistyökumppani Loimu on. 2001 opiskelijaa lähti Turusta kohti villinä vaahtoavaa merta ja viettivät ikimuistoisesta risteilyn (elleivät menettäneet muistiaan). Forsteja tällä risteilyllä oli mukana kymmenkunta. Ensi vuonna voisimme yrittää viisinkertaistaa forstiosallistujien määrän! Onneksi metsäläishenkeä lisäsivät myös Joensuuun Metsäylioppilaiden noin 50 innokasta risteilijää. Laivan keinuessa kuuden metrin aallokossa opiskelijat pääsivät nauttimaan Avajaisshow'sta, Loimun drinkkilipuusta, selfiesinästä, rastiradasta, jatkoista, karaokesta, approista, peliluolista, Trivial-turnauksesta ja vaikka mistä muusta. Jos tänä vuonna et päässyt risteilylle mukaan, kannattaa ensi vuoden risteilyn kanssa olla selkeästi hereillä. Myös me LoVissa aiomme olla.

Koska tarkoitus on kehittää toimintaa aina vain paremmaksi, aiomme ensi vuonna LoVin kanssa tehdä vielä enemmän kuin tänä vuonna. Mitä sitten aiomme tehdä, on se kiinni myös teistä ja toiveistanne. Mitä LoVin kannattaisi juuri sinun mielestäsi tehdä? Millaisissa LoVin tapahtumissa sinä haluaisit käydä? Laita viestiä ideoistasi joko **Merille** (promootori.viikki@loimu.fi) tai LoVin ensi vuoden puheenjohtajalle **Hannalle** (hanna.ollikainen@helsinki.fi), tai tule tammikuussa paikalle LoVin toiminnan kehittämisisiltään. Huomatkaahan, että

ensi vuonna LoVin puheenjohtaja on MYOn riveistä, eli forstit ovat avainasemassa, miten liitto voisi seuraavana vuonna kaikista parhaiten auttaa opiskelijoita. Nyt jo kannattaa merkata kalenteriin ainakin heti opetusperodin alkuun 15.1. Loimun CV + työhakemus -koulutus, josta selviää miten CV kannattaa viilata kuntoon, jotta se erottuu kesätöihin hakiessa ja miten avoin työhakemus kannattaa rakentaa ja mitä tuoda itsestään esille työn saamiseksi. Tapahtumasta tulossa lisää infoa Facebookissa ja sähköpostitse.

Loimuavin terveisin
Meri Tuomainen
Kampuspromootori, Viikki

PS. Jos et ole varma oletko Loimuun liittyessäsi muistanut liittyä myös LoVin jäseneksi, laitapa viestiä Merille niin tarkistetaan asia!

Risteilymeininkiä Loimun tapaan.

MPTK:N SYYSEKSKURSIO 2018

TEKSTI: SAIJA PAPUNEN

KUVAT: KAISA LUUKKONEN

Metsä- ja Puuteknologiakerhon perinteinen syysekskursio järjestettiin tänä vuonna 7.–8.11. Reissuun lähti silmä kourassa marraskuisen pimeänä ja harmaana aamuna 20 metsäylioppilasta. Kunhan viimeinenkin matkalainen oli odoteltu bussiin, starttasimme varsin veikeää koppelakkimuotia kannattavan bussikuskimme kuljettamina kohti Kaakkois-Suomea.

Ensimmäinen vierailukohteemme oli Lahden Metsäkeskus, jossa **Juho Heikkilä** kollegoineen luennoi muun muassa avoimesta metsävaratiedosta ja Metsäkeskuksen kaukokartoittamalla tekemästä metsävaratiedon keruusta. Pientä matkaväsymystä oli ilmassa, sillä viimeistään varsin pitkän luentorupeaman puolivälin jälkeen alkoi osa matkalaisista nuokkua.

Lahdesta matka jatkui Lappeenrantaan, jossa UPM Metsä otti meidät vastaan Kaukaan edustuskerholla – varsin hulpea lokaali. **Jouni Kohonen** esitelmöi puunhankinnasta Kaakkois-Suomen alueella, jossa kilpailu puusta käy muuhun Suomeen verrattuna varsin kuumana. Ohjelman jälkeen meille tarjoihtiin vielä illallinen, joka oli suorastaan niin fini, että kirjoittajakin pohti, tohtiiko siihen ylipäättään koskea. Alas kurkusta ateria kaikesta huolimatta hujahti viinin kera, ja maistuihan se sangen mainiolta.

Hurautimme yöksi Imatralle, jossa meillä oli majoitus erään metsäylioppilaan luona. Ilta kului rattoisasti, sauna oli lämmin ja olut virtasi. Pikkutuntien jo kuluessa lähti muutama rohkea matkalainen tutustumaan paikallisväestöön Imatran baareissa. Tarina ei ikävä kyllä kerro, kuinka tutkimusmatka sujui.

Torstaina palasimme takaisin Lappeenrantaan, jossa oli vielä vuorossa tutustuminen UPM:n Kaukaan tehdasalueeseen **Katja Tiikasalon** ja **Minna Maunus-Tiihosen** johdolla. Paikalla onkin melkoinen tehdasintegraatti, jonka pinta-ala on Monacoa suurempi ja jossa valmistuu kaikkea sellusta sahatavaran kautta biopolttoaineisiin sekä tehdään tutkimus- ja kehitystyötä. Löytyypä sieltä Euroopan suurin mäntysahakin. Pienen alustusluennon jälkeen pääsimme kulkemaan läpi sellunvalmistuslinjan

ja näkemään prosessin omin silmin. Vahvimmin mieleen paikasta jäi kuitenkin kaikkialla leijuva, sellunkeitolle ominainen vähemmän miellyttävä haju.

Ahdettuamme itsemme täyteen kakkua ja kuumaa juotavaa eräässä lappeenrantalaisessa kahvilassa hyppäsimme taas bussiin ja seuraava – myöskin matkan viimeinen – pysähdys oli Luumäellä, jossa vierailimme MenSe Oy:llä. Yritys valmistaa muun muassa metsäkoneiden ja sahakoneiden syöttörullia sekä raivauslisälaitteita ja sen toimintaa meille esitteli **Seppo**

Mentula. Pääsinpähän ainakin kokeilemaan, kuinka kuuma on hiljattain hitsattu eukalyptuksen kuorintaan tarkoitettu metallimöntti.

Loppumatka kului yhdessä hujauksessa ja pian olimmekin jälleen Viikissä montaa hauskaa ja kiinnostavaa kokemusta rikkaampina. Kiitos syyssekskursion mahdollistamisesta kuuluu Teollisuuden Metsänhoitajille sekä vierailukohteillemme. Luonnollisesti kiitokset myös mitä parhaimmalle matkaseuralle! Fuksit eivät ikävä kyllä olleet vielä löytäneet mukaan, mutta ehkäpä ensi vuonna? ■

LAULUKIERROKSET 2018

TEKSTI: ELLI-NOORA KAMPPURI

Vaikka perinteiset Metsäpäivät loppuivat, eräs toinen rakastamamme perinne ei kuole millään, nimittäin kurssilounaat ja laulukierrokset! Tänäkin vuonna marraskuun alun perjantaina metsäläiskurssit vuosien takaa kokoontuivat yhteen syömään ja muistelemaan omia opiskeluaikojaan. Muistelun tueksi nykyiset metsäylioppilaat kiertelivät lounastavien kurssien ravintoloita forstiliivit päällään laulaen vanhoja metsäläislauluja.

Laulukierrokset alkoivat forstien osalta jo kahdentoista aikaan, kun vanhemmat kurssit lounastivat oikeana lounasaikana. Nuoremmat kurssit sekoavat yliopiston päätyttyä päivärytmissään ja lounastavat vasta kuuden ja yhdeksän välillä. Ajan myötä tämä opiskelun loppumisen jättämä tyhjyydentunne täyttyy ja he palaavat yhteiskunnan tuntemaan päivärytmiin ja lounasaikaan.

Itse en ole käynyt laulukierroksilla sitten fuksivuoden ja silloinkin vain iltakierroksilla. Nyt oli hauska huomata, kuinka hieno kokemus päiväkierros oli! Vanhemmat metsänhoitajat osaavat arvostaa nuorten metsäylioppilaiden näkemistä ja heidän viinavireisen laulunsa kuuntelua enemmän kuin nuoremmat, joilta se aika on vasta jäänyt taakse. Vanhemmilla kurseilla on myös erittäin mielenkiintoisia juttuja kerrottavanaan. Muun muassa vuonna 1970 Hyytiälässä ollut kurssi oli täynnä teräviä metsänhoitajia, jotka haastoivat meitä laulajia ilmastopoliittisiin keskusteluihin ja käyttivät älypuhelimiaan yhtä hyvin kuin nykynuorisot. Tulevaisuus alkoi

todellisuudessa hirvittää vasta, kun lauloimme vuonna 1962 Hyytiälässä kesänsä viettäneelle kurssille. Vanhat herrasmiehet huutelivat isku-yrityksiään kuin parikymppiset konsanaan, ja uskoivat naisvaltaisuutemme vuoksi, että nykyisin metsätieteitä pääsee lukemaan ulkonäön perusteella. Pystyimme vain kuvittelemaan, kuinka hävyttömiä omat kurssilaisemme olisivat 50-60 vuoden kuluttua.

Iltakierrokset sujuivat tuttuun tapansa toisilta kovaa ja toisilta vähän kovempaa. Illan kruunasi se, kun eräs tuiki tavallinen pöytäseurue pyysi meitä laulamaan myös heille sen jälkeen, kun olivat kuulleet meidän laulavan k-102:lle. Palkinnoksi ei tullut totuttua shottia vaan palaute: ”Nuotin vieressä on tilaa!” ■

Fuksikampanja!
Fuksivuonna Loimuun liittyvät uudet jäsenet saavat fuksisyksyn ja sitä seuraavan kalenterivuoden jäsenyyden ilmaiseksi!

www.loimu.fi

facebook.com/loimuliitto

[@LoimuRy](https://twitter.com/LoimuRy)

[@LoimuRy](https://www.instagram.com/LoimuRy)

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry

OLEMME LUOTETTAVA KUMPPANI FUKSIVUODESTA AINA ELÄKEPÄIVIIN ASTI

Me Loimussa tiedämme, että oman ammattidentiteetin luominen ja ensimmäisen oman alan työpaikan hankkiminen voi olla työlästä. Siksi haluamme auttaa ja tukea alojemme opiskelijoita heti opintojen alkuvaiheesta lähtien!

Teemme mielellämme yhteistyötä myös ainejärjestösi kanssa! Loimusta saatte tilaisuuksiinne puhujia ja kouluttajia, jotka voivat auttaa alanne opiskelijoita eteenpäin omien suunnitelmien ja hakemusten kanssa. Ota yhteyttä oman järjestösi aktiiveihin, Loimun paikallisyhdistykseesi tai Loimun toimistoon, niin aloitetaan yhteisen tilaisuuden suunnittelu.

Erityisesti opiskelijoille hyödyllisiä palveluitamme ovat:

- Loimun alojen uramahdollisuuksien esittely
- Henkilökohtainen ura- ja työnhakuneuvonta
- Juuri sinulle räätälöidyt työnantajalistat ja uramahdollisuudet
- CV:n, työhakemuksen ja LinkedIn-profiilin palautepalvelu
- Työsuhteeseen liittyvä neuvontapalvelu

Loimuun kuuluminen on fiksua!

”TÄÄ EI OO EDELLEENKÄÄN KARONKKA!”

— eli toimituksen suuri torttuseikkailu

TEKSTI: SABLEENA BACULUM

Forstihuudon loppuvuoden pikkujoulu ja kevään karonkka ovat aina lämpöisiä, innostuneet toimittajat yhteen kokoavia tapahtumia. Vuosien varrella toimituskunta on ottanut tavakseen testata juhlan aikana sesonkielintarvikkeen ja kertoa Forstihuudossa, minkä tuotemerkin tuote on objektiivisesti parasta. Glögit, skumpat, simat ja jaloviinat testattuamme päätimme vaihtaa formaatin kilpailumuotoiseksi ”Kuka tekee rumimman joulutortun?” -jännitysnäytelmäksi. Kisa on helposti muokattavissa hauskaksi seuraleikiksi, jota itse kukin voi lomien aikana läheistensä kanssa pelata.

”Mikä tää siis on?”

Kilpailun keskeisiksi kategorioiksi muodostuivat heti alussa visuaalisesti rumaksi käsitettävien torttujen luokka sekä ravintona inhottavien torttujen kategoria. Rumaa ulkonäköä haettiin mm. letitetyn kullin, ”yrityksen”, römpsan, pippelin, karjalanpiirakan ja paatin muotoisilla lehtitai-kinatekeleillä. Inhottavien torttujen luokkaa edusti niinkutsuttu ”loppuvastus”. Loppuvastuksen luoja sijoitti raa’an tortun hartaudella muutamia kertoja klubin lattialle marinoidakseen taikinaa kaikella sillä, mitä Silvican klubin lattialta nyt ikinä löytyykään.

”Onks lisää viiniä?”

Toimituskunta arvioi joululeivonnaisten rumuutta sarjaeliminointitekniikalla: jokainen vuorollaan söi sen tortun, joka hänen mielestään oli siedettävimmän näköinen. Vahvaa linjaa rumuusakselilla vetivät tähtitorttua muistuttava ”yritys” sekä gluteenittomat luomukset. Loppuvastuksen sisään leivottu maailmantuska ja nihilismi estivät osallistujia syömästä tekelettä kokonaan, vaikka yritystä löytyikin.

Torttuja leipoivat: Tarja Anttila, Esko Karvinen, Olivia Kuuri-Riutta, Otto Liutu, Saija Papunen, Pirkka Peltonen, Sini Salko, Maria Selin ja Johanna Tuviala

”Nyt mä ymmärrän, miksi sä juot niin paljon” -toimituskunnan ulkopuolinen juhlija

Lopulta kaksi torttua, joihin kukaan ei suostunut koskemaan, näyttivät päättävän kilpailun tasapeliin. Joulujuhlan hengessä tämä ei kuitenkaan käynyt päinsä – kyllähän jonkun nyt täytyy voittaa suuri torttukilpailu! Tulos ratkaistiin koiralla: klubin mattoja tähän asti järsinyt suomenpystykorva päätyi pitkän harkinnan jälkeen hylkäämään gluteenittoman paatin, joka siten julistettiin kisan voittajaksi.

Valakoon armoitettu torttukatalogimme joulun henkeä myös teihin, rakkaat Forstihuudon lukijat. Toimituksen kesken vallitsee nyt vahva usko siihen, että parempia torttuja on vielä tuleman. ■

PROJEKTI LEKHANI

Ruokaturvaa Viikin peltöjen keskeltä Nepalin vuoristoseuduille

TEKSTI: LAURA BLOMBERG

Yleensä maailmanlopun tuska saa ostamaan vain toisen vegaanisen Ben & Jerry's -jäätelöpaketin yhden sijaan ennen vajoamista sohvan pohjalle Netflixin pariin, mutta välillä siitä seuraa jotain ihan konkreettistakin, ja kaupan päälle tutustuu samanhenkisiin ihmisiin!

Kaikki sai alkunsa marraskuussa 2017 kun kaksi maatalouspuolen opiskelijaa, **Oskari** ja **Aino**, etsivät muita kehitysyhteistyöstä kiinnostuneita opiskelijoita Viikistä suunnittelemaan uutta hanketta. Viikin opiskelijoiden pyrittämä kehitysyhteistyö ei ole suinkaan mitään uutta, koska vuoteen 2016 asti MMYLin kehitysyhteistyöhanke tuki Ghanassa yli 20 vuoden ajan erilaisia hankkeita painopisteenä maaperän köyhtymisen ja aavikoitumisen ehkäisy sekä alueen ravitsemustilanteen parantaminen Lawran kaupunkia ympäröivällä maaseudulla. Uusi hankkeemme sijoittuu Lekhanin kylään, 200 kilometriä Nepalin pääkaupungista Katmandusta kaakkoon. Lyhyesti kuvattuna projektin tavoitteena on parantaa alueen ruokaturvaa ja maanviljelyn ilmastokestävyyttä tehostamalla viljelykiertoa lisäämällä siihen perinteisiä, maaperälle parempia ja ravinteikkaampia viljelykasveja, jotka ovat saaneet väistyä riisin viljelyn alta.

Laura Blomberg

työryhmän jäsen, MMYLin keh-y vastaava
laura.blomberg(a)helsinki, puh. 0400-621892

Oskari Lahtinen

työryhmän puheenjohtaja
oskari.lahtinen(a)helsinki.fi

Monitieteinen ryhmämme oli alusta samaa mieltä, että tämä työryhmä keskittyy pelkän puhumisen sijaan ihan oikeaan tekemiseen: hankittu rahoitus käytetään kokoustarjoilujen ja työryhmäläisten lentolippujen sijaan paikallisten kouluttamiseen ja siementen ostamiseen. Vuodessa olemme päässeet siihen pisteeseen, että tarvittavat rahat ensimmäiselle vuodelle on kerätty ja joulukuussa neljä työryhmämme jäsentä matkaa Nepaliin tutustumaan kohdealueeseen, paikallisiin yhteistyökumppaneihin sekä selvittämään tarkemmin tulevien hyödynsaajien tarpeita. Ensimmäinen koulutus noin 30 viljelijälle järjestetään alkuvuodesta 2019 ja tämän jälkeen heidän siirtymistään uusiin menetelmiin helpotetaan kustantamalla siemenet uusille viljelykasveille ensimmäisenä vuotena.

Työryhmäämme mahtuu aina lisää uusia maailmanparannuksesta kiinnostuneita jäseniä, joten olehan yhteyksissä jotta pääset osallistumaan seuraavaan tapaamiseemme tai haluat muuten vain kuulla lisää projektistamme! Voit tukea toimintaamme ostamalla myös haalarimerkkimme kun sellaiseen törmäät (seuraa Metsäylioppilaat-Facebook-ryhmää, tai vedä vaikka allekirjoittanutta kertsillä hihasta! ■

ILTA, JONA TAIMISTA KASVOI FORSTEJA

TEKSTI: ELLI-NOORA KAMPPURI

KUVA: RIINA KARVONEN

Marraskuu tuntuu olevan monelle forstille erittäin kiireistä aikaa, sillä tapahtumaa riittää syyskokouksista ja Viikki areenoista grundi-bileisiin ja pikkujouluihin. Syksyn tärkein tapahtuma monelle on kuitenkin ihanan perinteinen hirvi- ja taimijuhla. Juhlien tarkoituksena on tehdä taimista (eli fukseista) forsteja juottamalla heille ryövärinkuopan kirkasta ja syödä Hyytiälässä kaadetun hirven liha.

Miten ilta sujui tänä vuonna? Juhlan avasivat MYOn hallituksen emäntä **Anniina Jokinen** ja isäntä **Ukko Koivula**. Ensimmäinen laulu oli tuttuun kaavaan *Äänisen yö*, minkä jälkeen forstit saivat ahtautua istumaan harvinaisen tiiviisti aseteltujen pöytien väliin. Ilta jatkuu lauluilla ja laulunjohtaja yrittää aggressiivisesti saada ihmisiä hiljentymään. *Paskaa kesää* lauletaan tänäkin vuonna, eikä sitä vielääkään osaa kukaan laulaa. Eläköityvä jahtivouti **Pirkka Peltonen** pitää syvällisen puheen ”legacystä”, jonka toivo jättävänsä jälkeen. Seuraavan puheen pitäjä on Hyytiälässä ensimmäisen luontokappaleen nitistänyt **Lauri Männistö**, jonka opetuksena on se, että pessimisti ei pety, ja ei-optimaalisista tilanteistakin voi joskus harvoin onnistua. Ennen ensimmäistä taukoa aloitettiin vielä hirvikeiton tarjoilu, joka tapahtui tänä vuonna pienen pienistä kattiloista, sillä isoin kattila oli varattu vegaaniselle keitolle. Hirvisopan kokki **Lauri Kirjalainen** vertasi tilannetta sota-ajan

niukkuuteen ja paljasti, että MYOn kattilat ovat kadoksissa. Hän myös lupasi, että tällä kertaa lihaa riittää myös fukseille. Kuuleman mukaan hirvikeitto oli erinomaista ja kasviskeitto ainakin maistui maukaalta, kiitokset siitä Anniina Jokiselle.

Ensimmäisen tauon jälkeen jutut käyvät yhä lennokkaammiksi ja loppumattomat jallupulot kiertävät ääretöntä kehää ympäri Agrokseenmäen holvikellaria. Uniforst sai seuraavan puheenvuoron ja lavalla nähtiin nykyinen toimitusjohtaja **Hiljahenna Tomminen** ja puheenjohtaja **Ville Sorsa**, jotka lupasivat, että heitäkin voi käydä nykäisemässä hihasta. Viimeinen varsinainen puhe oli **Otto Liudun**, joka kertoi Hyytiälän kesästä, koska kukaan muukaan ei halunnut sitä tehdä. Hän kertoi, että tänä vuonna viihdearvoa oli lisännyt, että nyt myös ekonomit joutuivat osallistumaan ekologian osuuksille. Muutoin Hyytiälässä ei ollut suuria murheita, eikä sen puoleen muistoja. Illan loppupuolella fuksien kurssihallitus esiintyy, mutta tässä kohtaa salissa suurin osa ihmisistä ei ole enää vastaanottavaisessa tilassa. **Risto Kiiskinen** toivo vihdoinkin *Elämää ja erotiikkaa*, mitä hän ei suureksi yllätykseksi toivonut ensimmäisellä laulutoiveellaan. Liekö kaiken takana nainen? Pöytäjuhlan lopulla kaikki ovat äänekkäissä ja iloisissa tunnelmissa, joten on aika siirtyä jatkoille. ■

Forstihuudon kirjallisuusraati sai vihiä kiistellyn vantaalaiskirjailija George R. R. Martin-laakson nykyisestä asumuksesta erään paikallisen sillan alla. Iltahämärissä suoritetun tutkimusmatkan saaliiksi tarttui vaatteisiin pinttyneen jätteiden lemun sekä epäillyn jalkasienen lisäksi myös ote kirjailijan parhaillaan työstämän Turpeen ja jään laulu-eepoksen tulevista tapahtumista.

LUKU 2: Päätöksistä ja rahoituksesta

”Tekisi mieleni selvittää, mahtavatko heidän niskansa napsahtaa katketessaan yhtä lujaa kuin haprarahkasammalen varsi”, murahti dosentti tuijottaessaan kahvimukinsa mustuuteen. Mustuus muistutti häntä hänen pienen ja sotkuisen lähiöasuntonsa joka-aamuisesta pimeydestä heti herätyskellon viimeisen tuskaisen vinkauksen jälkeen. Se mustuus ei muuttuisi, vaikka kuinka lusikalla hämmettäisi, eikä hän käyttänyt maitoa.

”Älähän nyt”, hänen nuorempi kollegansa koetti lohduttaa, ”ei se ollut kuitenkaan kuin yksi hylätty rahoitushakemus.” Pöydällä aamukahvisurueen keskellä lojui hätäisesti avattu kirjekuori, sekä kielteinen päätös ylemmältä tiedelautakunnalta. Ilma suorastaan tihkui epätoivoa. Oli kuin huoneessa olisi ollut sinne kuulumaton majava: kaikki näkivät sen, mutta kukaan ei oikein tiennyt, mitä sille pitäisi sanoa. ”Ja vaikka voimmekin varsin korkean selitysasteen kanssa päätellä rahoituksen ohjautuneen jollekin toiselle tutkimusyksikölle, ei heidän dekapituloimisensa ratkaisisi lopulta mitään”, nuorukainen lisäsi vielä heilauttaen lusikkaansa sanojensa vakuudeksi. Lusikasta roiskahti muutama tippa kahvia päätöspaperin päälle.

Mutta dosentti ei ollut helposti lohdutettavaa tyyppiä. Vilkaistuaan happamasti seurueen kuopusta hän jatkoi äänellä, jonka pH-lukemissa ei yksikään tunnettu Sphagnum-laji viihtyisi: ”Jollekin toiselle tutkimusyksikölle? Helveti, älä viitsi! Kyllä minä tiedän aivan tarkalleen, että rahoituksen saivat ne kirotut Itäisten alueiden yliopiston tutkijanplantut! Ihan kuin meidän kirkkaimpien tutkijoidemme ja lupaavimpien opiskelijoidemme houkuttelemisen sinne yhdeksän jumalolennon selän taakse ei jo riittäisi! Viekö kaikki! Entisen vaimonikin saatte!” Tässä kohtaa kahvia tarjoilemassa ollut tutkimusassistentti katsoi parhaaksi livahtaa kahvihuoneesta käytävän puolelle. Kuhmu hänen takaraivossaan oli juuri alkanut parantua, mutta muistutti yhä läsnäolollaan pysymään erossa liian vakavasta tieteenteosta.

”Vaan ihmekös tuo”, kurlutti dosentti siemaistuaan kahvistaan mutta unohdettuaan nie-laista, ”etemme ole vakavasti otettavia hakijoita tämän tason rahoituksille, kun ryhmäämme johtava professori on ollut selittämättömästi kadonneena jo toista viikkoa!” Ja toden totta: suotieteiden professori oli kadonnut jokin aika sitten, eikä viranomaisilla tuntunut olevan minkäänlaista käsitystä miehen mahdollisista olinsijoista. Katoamispaikalta löydetty tutkimusassistentti ei ollut pystynyt antamaan katoamiseen johtaneista tapahtumista kovinkaan tarkkaa kuvaa. Tapahtuma tuntui jättäneen häneen jälkensä: hän on ollut sittemmin suorastaan säikky ja puhellut vain harvakseltaan, mutta korvannut lauseiden vähyyttä niiden toiseen toiseen oudommalla sisällöllä. Onneksi tämä ei kuitenkaan ole vaikuttanut merkittävästi hänen kykyynsä selvittää yönkuvastaan.

Muut aamukahviseurueen jäsenet koettivat sivuuttaa dosentin purkauksen naurahtelemalla siten niin kuin naurahdellaan hieman seniileille setämiehille sukujuhlissa, joihin ei oikeastaan olisi haluttu edes lähteä, kun televisiosta olisi tullut jalkapalloa ja illalla olisi voinut lämmittää saunan, mutta puolison mielestä oli kuitenkin tärkeää pitää yhteyttä perheeseen, ja niinpä taas ajeltiin neljä tuntia pysähtyneeseen pikkukylään kuuntelemaan kuinka Samuli-enon ruoansulatus oli aivan sekaisin ja siksi aamuiset tuotokset olivat olleet koostumukseltaan von Postin asteikolla jossakin yhdentoista kieppeillä. Ulkona mustuus vaaleni samaa tahtia kuin tutkimusyksikön nuorin jäsen kaatoi kahviinsa lisää kauramaitoa unelmoiden täydellisestä latesta Pariisin romanttisilla kujilla.

Salaman ääni. Se oli yhtä aikaa kiihtyvää ja hidastuva hengitys, joka höyryää vaaleanpunaista usvaa. Samalla se oli valo. Valkea loiste tai pimeä valottomuus, silmien siristäminen katseen tarkentuessa. Professori näki itsensä hajoamassa pieniin loogisesti toisiinsa ja taas toisistaan irti loksasteleviin kappaleisiin kuin kaleidoskoopin linssin läpi tarkkaillen. Tältäkö tuntui syntyä? Vai liittyikö tunne sittenkin kaiken loppumiseen?

”Tuoksahtaako täällä teidänkin mielestänne palaneilta ihokarvoilta?” hän kysäisi itseltään ja jäi odottelemaan vastausta, kunnes ymmärsi esittäneensä kysymyksen paraikaa kosmisesti hajoavalle fyysiselle minälleen. Hän luopui vastauksen odottamisesta, katsoi syvälle takaperin lentävän kirahvin surullisen kosteisiin silmiin, ja palasi säkkipilliharjoitustensa pariin.

Runo kuuselle (Picea abies)

Kaunis tuuhea latvasi,
Jokavuotinen järeä kasvusi,
Rungonmuotosi pyöreä,
Ainavihreä, tee talvesta vehreä

Yleinen lailla kastikan,
Kasvaessasi mailla mustikan,
Lähelläsi hyvä olla itikan,
Anna tehdä pesä pohjantikan,

Koti anna erälle,
Oravan käydessä kerälle,
Havuillasi suojaa,
väsynyttä kerkkäteenuojaa

Asuta korpisuot,
Tuoksullasi rauhan tuot,
Ja tunnelman oikean luot,
Avaa joulurauhan vuot

Riekkö Maunulan

FORSTIN SEURANHAKUPALSTA

Etsitään miestä

Etsitään hyvärunkoista, huolella jalostetut geenit omaavaa miesyksilöä. Jos kuoresi on sileä, latvasi tuuhea ja puuaineksesi kovaa, ota rohkeasti yhteyttä.
~jalopuu~

Hei siellä mies, jonka
h>1,90m,
d13>1,17m ja
44<ppa<46:

Sinun kanssasi voisin
metsäsuunnitella tulevaisuuteni!
~marvimimmi-93~

Jos henkilökohtainen pistepilvesi on upea kuin antiikin veistoksilla, ja toimintasi tarkkaa sekä täsmällistä, olet enemmän kuin tervetullut analysoimaan paikkojani.
~GISsanainen~

Etsitään naista

Loikin ja lauleskelin metsissä ja metsurimiehet juoksivat perässä. Kaikki hukkuivat suohon, joten etsin ei niin helposti harhaanjohtettavaa ja kokeilunhaluaista naista. Löydät minut metsäsiimeksestä sammalmättäältä.
- Suoiseireeni

Etsitään miestä/naista

Olisitko sinä se kokenut vanhempi opiskelija, joka näyttäisi missä on seminaarihuone 332, luentosalin B3 ja kuinka ruokaa ostetaan Ladonlukossa?
~padawan~

Etsitään muuta

ETSITÄÄN AINEJÄRJESTÖÄ TOSITARKOITUKSELLA

Päättynyt hallituskausi jätti tyhjiön sekä elämäni että sydämeeni. Voisitko sinä täyttää sen? Tai voisitko ainakin auttaa minut pääsemään yli ex-järjestöstäni? Ei tarvitse olla raitis eikä rikas, oma kertsu plussaa. Ei yhden kokouksen juttuja!
MYOn ex-pj

Elintarviketieteilijä etsii kadonneita kahvipaketteja ja -maitoja.

Gradu/kandiaihegeneraattori

Synkkä marraskuu on takanapäin mutta joku leijaileva ahdistus seuraa yhä jouluksi perässä. Mikä se on? Onko se orastava viisaudenhammas tai identiteettikriisi? Haluaisin auttaa, mutta en voi. Mutta Forstihuuto voi auttaa, jos se liittyy kandiin tai graduun. Suurin ongelmahan on yleensä aihe keksimisessä. Tällä generaattorilla tehty aihe saa jokaisen tutkijan vihreäksi kateudesta!

PUUHANURKKA

- 1) Ensimmäinen sana kurssista, josta viimeksi sait nopat
- 2) Kolmas sana edellisen luennon otsikosta
- 3) Metsä/metsän
- 4) Ulottuvuudet
- 5) Joku paikkakunta/maakunta Suomessa tai maailmalla

Esimerkki: Skotlannin normien metsä ulottuvuudet Kainuussa.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Erään voudin elämä ja teot

”Because he’s the hero MYO deserves, but not the one it needs right now. So we’ll hunt him. Because he can take it. Because he’s not our hero. He’s a silent guardian, a watchful protector. A Jahtivouti”

Se kaikki alkoi eräänä synkkänä ja myrskyisenä yönä. Vain yksi pieni kynttilä raotti painostavaa pimeyttä. Viima pieksi tuvan peltikattoa ja kaksi miestä katsoivat toisiaan arvostavasti. Nämä tummat hahmot istuivat pienen virttyneen nurkkapöydän ääressä. Seinänraosta käyvä ilmavirta pyörähti puolityhjän rommipullon kaulaa pitkin päästäten tuon ikaikaisen liki aavemaisen ujelluksen. He kaksi tiesivät, että uusi aika oli alkamassa. Legendat olivat nukkuneet pois jättäen jälkeensä vain tarinoita, joita vain vanhimmat olivat todistaneet. Vakaa käsi kurotti rommipullon pöydänkulmalta nostaen sen miehistä nuoremman huulille. Sanoja ei tarvittu vain määrätietoinen nyökkäys, johon heistä toinen vastasi samalla päättäväisyydellä ja sivistyneellä huikalla. Toinen heistä valittiin VAMin puheenjohtajaksi, ja toisesta tuli MYOn Jahtivouti.

Jo nuorena hänestä huomasi, että hän ei ollut kuin kaikki muut. Hänen r-vikainen aksentti, perverssi huumorintaju ja ainutlaatuinen kyky saada muut innostumaan olemattomasta tekivät lähtemättömän vaikutuksen kaikkeen ja kaikkiin johon hän koski. Mutta tuo kaikki ei olisi ollut mitään ilman yhtä erityistä ominaisuutta. Jotakin sellaista jota MYO oli odottanut jo sukupolvien ajan. Ja niin saapui tämä messiaaninen pelastaja, jolla oli ennennäkemätön kyky houkutelaa hirviä puoleensa.

Talvisesta metsästä kajahti laukaus. Kaiku jylysi pitkin hakkuuaukon reunoja muodostaen tasaisesti vaimenevan pauhun. Sen taituttua jäljelle jäivät vain punaiset jäljet lumisessa maassa ja kuuraisen luonnon hiljaisuus. Oranssiin pukeutunut mies käveli kaadolle varmoin askelin polvistuen veriuhrin viereen. Hän laski pienen asereppunsa jäätyneelle mättäälle, ottaen sen sisältä pienen pullon. Ja niin hän kohotti pullon kohti Tapiota, antaen kiitollisen katseen ja anoen sovitusta. Tapio hymyili ja mies nosti juoman huulilleen ottaen huikan. Ja otti toisenkin. Tämä kaikki toistui lukemattomia kertoja. Metsäkansa seurasi pelastajaansa ja apostolit levittivät jah-tievankeliumia. *Sola fide, sola gratia, solus venandi.* Jahdit täytyivät itsensä etsijöistä, mutta mies ei unohtanut sitä tärkeintä. Ja jälleen pullo kohosi kohti taivaita.

Voudin viimeinen ateria, pyhä ehtoollinen, syötiin lokakuun lopulla MYO110-juhlahajuhdin merkeissä. Ikään, sukupuoleen, säätyyn tai kastiin katsomatta kaikki väki oli kerääntynyt Hyytiälän pilttoreskeihin maisemiin juhlistamaan kansaa kohdannutta onnea. Suomen toiseksi luetuinta päivälehteä ja kaikkia sidosryhmiä myöten jokainen halusi päästä todistamaan tätä hetkistä suurinta. Kyyneleet täyttivät Wanhan Ruokalan. Sukupolvia yhdistänyt ketju näyttäytyi täällä

yli ajan ja avaruuden. Voutiakin suuremmat vanhat tietäjät kertoivat meriä halkovia viisauksia, ehkä viimeisiä kertojaan. Mikään ei ole pysyvää paitsi se mitä jätämme itsestämme, perintömme. Haikeus vaihtui ilonpidoksi, ihmiset tanssivat pöydillä, sauna oli kuumana läpi yön ja musiikki raikui. Mies astui ruokalan rappusia alas kostein silmäkulmin ja kohotti katseensa kohti tummaa pakkasyön taivasta. Tähdet tuikkivat kuin kyyneleet Tapion poskipäällä.

Ristiretkistä viimeinen ja vaikein käytiin marraskuun loppupuolella. Kaikki tiesivät sen päättyvän näin, mutta kukaan ei halunnut nähdä sen hetken tulevan. 12 kertaa hän oli johdattanut kansan juurilleen ja vielä viimeisen kerran hänen tulisi se tehdä, johtaa edestä tätä urhoollista joukkoa. Tällä kertaa Tapio koitteli, kuin näyttääkseen lapsilleen, antaen opetuksen armosta ja oikeudesta. Mutta todelliset sankarit nousevat esiin silloin, kun sankaritekoja kaikista eniten tarvitaan. Ja niin mies nosti kiväärin poskelleen, otti metsän suurimman ristikkoonsa ja lähetti lähes mahdottoman laukauksen kohteeseensa. Oli kuin luoti olisi käynyt itse kiirastulen läpi. Tapio hymyili.

Luopuminen on taito, jota mies ei osaa. Kun mies rakastaa, hän ei päästä irti. Hän riutuu, pitää viimeiseen saakka kiinni siitä hyvästä mitä hän on luonut ja tehnyt. Vaatii uskomatonta voimaa luopua jostakin sellaisesta, joka on tärkeää. Nyt on miehen aika luopua. Hän on ehkä se sankari jonka metsäläiset ansaitsisivat, mutta ei se sankari jonka he tarvitsevat. Nyt on aika löytää uusi marttyyri, sankari jonka tekojen rinnalla edellisten voutien uhraukset kalpenevat.

Vuosista kiittäen,
Jahtivoutinne **Pirkka**

TIEDOTTAJA TIEDOTTAÄ

Hyvää joulua ja onnellista vuotta!

-Tiedottajanne virasta alennettu **Otto**

Terve kansalaiset!

Julistan joulun alkaneeksi ja se tarkoittaa sitä, että tapahtumia ei enää riitä edes kahden käden sormille. Toivotan teille joulurauhan lisäksi kyynelsilmin hyvästit, sillä tämä on viimeinen kirjoitukseni Forstihuudossa – ainakin tiedottajana. Palstan pitäminen on ollut raskasta ja lähettämänne faniposti (niin kirjeinä, kuin sähköisesti) on motivoinut minua antamaan kaikkeni vuoden mittaan, kiitos siitä teille! Tässä vielä viimeinen lahjani lukijoille tapahtumakalenterin muodossa:

- 11.12.** MyForin PreXmas sitsit
- 11.12.** Uniforstin kyselytuokio
- 13.12.** Uniforstin syyskokous ja pikkujoulut
- 24.12.** MYOn jouluinen toimistopäivystys
- 16.1.** MMYLin Back to Viikki -kemut

For-666 Metsäharavoinnin perusteet -kurssi metsäylioppilaille IV periodissa, 5 op

Ainutlaatuinen kurssi perehdyttää metsäharavoinnin perusteisiin. Tarjolla nyt ensimmäistä kertaa 4. periodissa. Suositellaan käytäväksi minä vuonna tahansa.

Kurssin aiheita mm.:

- Metsäharavointi Suomessa 1800-luvulta nykypäivään
- Haravointityylit ja niiden edut taistelussa metsäpaloja vastaan
- Kokeelliset kuvioharavoinnit ja änkyrimatojen ekologiset käytävät
- Metsäharavoinnin taloudellinen kannattavuus
- Vierailijaluennotsijana Suomen Haravahemmojen ylljohtaja

Kurssiin kuuluu myös 2 viikon käytäntöosuus Hyytiälässä. Kurssin suoritettuasi tiedät perusteet erilaisista haravointityyleistä, osaat arvioida palorisikin haravointijäljen perusteella ja olet haravoinut Hyytiälässä 5 hehtaaria metsää. Kurssille ehtii mukaan 50 ensimmäistä ilmoittautunutta.